

OZVĚNY

OBČASNÍK SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V RŮŽDĚ

Celé tvorstvo toužebně vyhlíží a čeká, kdy se zjeví sláva Božích synů. Neboť tvorstvo bylo vydáno marnosti ne vlastní vinou, nýbrž tím, kdo je marnosti vydal. Trvá však naděje, že i samo tvorstvo bude vysvobozeno z otroctví zániku a uvedeno do svobody a slávy dětí Božích. (Římanům 8,19-21)

Jsmo v adventu a blížíme se k vánocům. Nejvíce se asi těší děti. Snad proto, že jsou přece jen ušetřeni tradičního předvánočního shonu. Nákupní horečka, pečení, uklízení a všeliké jiné kvaltování na ně tolik nedoléhají. Nedělají si tolik starostí - a přece se dočkají. Možná bychom si z nich měli vzít příklad a hodit za hlavu něco z těch našich starostí - třeba

jich zbytečné. Třeba je jich zbytečně mnoho. Dát je stranou a trochu dětinsky se těšit, že kouzlo vánoc přijde i bez nějakého našeho zvláštního přičinění. Méně se starat a více se těšit.

Slovo advent znamená „Příchod“. Něco či někdo k nám přichází. Odjinud. Zvenčí. Často to vypadá spíš opačně - k vánocům se doslova doplujeme. Všechno připravíme a zařídíme, aby to bylo, jak má být. Pak už jen znavení s e d n e m e k e štědrovečernímu stolu a pod hromadou dárků se nám ztratí to hlavní - totiž,

že smyslem vánoc je zahlédnout to největší obdarování, které k nám přichází „odjinud“. Které nemůžeme nikde koupit ani si ho nijak zasloužit. Které k nám zkrátka přichází.

Věříme, že k nám přichází Ježíš Kristus. A s ním přichází láska, důvěra, naděje. To, co v životě nejvíce potřebujeme a co nám také nejvíce chybí. Láska, důvěra a naděje. To je přece kouzlem vánoc. Právě při nich (bohužel někdy jenom při nich) to nejvíce prožíváme. Nebo bychom alespoň chtěli. Dítě narozené v Betlémě (a mladý muž, který z něj jednou vyroste) nám ukazuje, odkud tyto dary pocházejí. V něm poznáváme Stvořitele světa, který se nechce dívat svrchu na své Stvoření a pozorovat, jak se tady navzájem koušeme, podvádíme a děláme všechno proto, aby se tu nedalo žít. Nechce se jenom dívat a radit či přikazovat nám, co máme a nemáme dělat. Přichází za námi a dává nám sám sebe. Žije s námi, raduje se s námi, trpí s námi. A při tom všem rozdává důvěru, naděje a lásku. Důvěru, že v žádné situaci nejsme opuštěni. Naděje, že v životě můžeme vidět dobrý cíl a k němu směřovat. Lásku, která je základem všeho a která se nevzdává, ani když hrozí potíže.

Advent je doba očekávání, vyhlížení, těšení se. To je ta největší předvánoční příprava. Víc udělat nemůžeme. Ale kouzelné je na tom právě to, že ten, kdo dovede očekávat, těšit se, vyhlížet - třeba jako ty děti - ten bude obdarován. Ne ten, kdo připraví nejkrásnější vánoční stůl, nakoupí nejvíce nejdražších dárků. Otevřít své srdce a přijmout Boží dar. Nasměřovat své vyhlížení a očekávání k tomu Jedinému, který nám může darovat to nejdůležitější pro naše životy. Je vánočním zázkamem, že kdo takto vyhlíží a očekává, bude obdarován. Objeví skutečnou životní důvěru, naděje a lásku. A také ji potom bude umět darovat dalším. Nejenom o vánocích
Martin Fér

Pravé vánoční světlo, radostnou naději a požehnání, které vycházejí z Kristova narození, vám všem přeje staršovstvo sboru Českobratrské církve evangelické v Růžďce.

Také letos posíláme toto adventně vánoční číslo sborového listu do všech domácností v obvodu našeho sboru. Vždyť Kristovo narození přináší naději všem bez rozdílu. Kéž vám alespoň trochu k té vánoční radosti a naději přispějeme.

Modlitba

*Děláme přípravy, kupujeme dárky
a zapomínáme, že my sami jsme dárek.*

Přijdeš také ke mně?

Zůstane všechno jako dosud?

Je má víra dostatečná abych tě mohl přijmout?

Už jsi zde.

Obklopuješ mne v teple mého pokoje.

Usmíváš se na mne v člověku, kterého mám rád.

Setkáváš se se mnou ve shonu mé práce.

Trýzníš mne v osamělých myšlenkách v noci před usnutím.

Voláš mne v bídě lidí,

a které nechci dbát.

Ty jsi zde v proudu slavnostních hodin.

Přiměj mne, abych otevřel dveře.

Přede dveřmi stojíš ty.

Přicházíš ke mně.

Vánoční akce

Zveme vás k těmto setkáním:

12.12. Dětská vánoční slavnost

*16hodin - sál evangelické fary v Růžďce
(vedle evangelického kostela)*

25.12. Boží hod vánoční - bohoslužby

*8.45 - Bystřička, obecní úřad
10.00 - Růžďka, sál fary*

26.12. Štěpána mučedníka

10.00 - Růžďka, sál fary

31.12. Silvestr

19:00 - Růžďka, fara

1.1.2005 - Nový rok (s vysluhováním VP)

10.00 - Bystřička, obecní úřad

2.1.2005 - Bohoslužby (s vysluhováním VP)

10.00 - Růžďka

**Bohoslužby církve katolické
(v katolickém kostele v Růžďce)**

24.12 - Půlnoční mše - 21.00

25.12 - Narození Páně - 7,10

26.12 - Štěpána mučedníka - 7,10

Advent 2004

rozhovor s Lucíí Kráčmarovou

Sestra Lucie Kráčmarová je z Prahy. Když přijede do Růžďky na prázdniny, tak se pouze nerekreuje, ale vydatně v našem sboru pomáhá - letos na podzim dokonce učila náboženství mladší děti na Bystřičce (mimo jiné). Tak proč s ní neudělat rozhovor? Vlastně už ji nebereme ani jako hosta...

Pravidelně jezdíte s rodinou do Růžďky na léto, teď tu pobýváš dokonce několik měsíců... Co se ti tu tak líbí?

Prostor k životu. Domov. Asi si většina z místních uvědomuje, že Růžďka je svým způsobem ojedinelá nejen svým názvem, ale i svým umístěním na konci cest, tam kde se kříží boční údolí, tam, kam přicházejí většinou jen ti, kdo jdou právě tam a ne jinam. Růžďkou se zpravidla neprojíždí. Je to místo neuvěřitelné koncentrace lidských životů. Čím déle sem jezdíme, tím víc vnímám, kolik odžitého tajemství nosí tehle kus země.

Jak se tu cítíš jako „pražka“?

Jak se tu mohu cítit, když můj obývacím pokojem je oproti panelákovým pár metrům čtverečním zahrada s potokem, živým zeleným koberec, houpací sedací soupravou a luxusním 3D obrazem. V noci je ticho tichem a tma tmou, ve dne se lidé potkávají, nelze se tu na cestě minout. Přiznám se, že tu lidé ráda zdravím. Zdá se mi, že si to prostě zaslouží a pak ráda poslouchám ty různé tóny lidských hlasů. Jsou různé, ale nikdy nezajímavé a lze z nich někdy i zjistit, kdo asi je ten, kdo odpovídá na pozdrav. V Praze není zdaleka tolik melodií hlasů a zdaleka tolik humoru, který je na místních lidech tak atraktivní. Pro mne je zážitek nakupovat s místními v pojízdné prodejně nebo být užitečná při nějaké činnosti (nenazývám to rovnou prací to by bylo fakt nadnesené.)

Vidíš náš sbor i vesnici „zvenčí“ - jak nás vidíš?

Je to trochu bolestně uvědomit si, že jsem tou, která to všechno vnímá zvenčí, ale je to tak. A když jsem si to připustila, ulevilo se mi v tom, že opravdu ne všemu musím rozumět a vše chápat. Uvědomila jsem si, že člověk může být dostatečný i jako člověk nechápavý. Děkuji, že se ptáš na sbor a vesnici dohromady, protože vnímám Růžďku jako jedno místo dohromady sbor a vesnici, kdy je jedno bez druhého nemyslitelné a to je na tom právě to vzácné.

Dá se nějak srovnat „městský“ sbor a „vesnický“?

Myslím, že život ve městském sboru je daleko méně interaktivní. Lidé ve městě si mohou daleko snáze vybrat, co jim vyhovuje a podle toho nakupovat nejen v megamarketech, ale i v kostelech. Daleko snáze funguje princip nezúčastněnosti a mrtvého brouka. Někdy může být určitá míra anonymity blahodárnou, jindy přináší pouhé odcizení a poztrácení se.

Bližší se advent, vánoce - jak je slavíte, co pro vás znamenají?

Advent je pro mne nesmírně bohatý čas a už sám o sobě je nabitý příběhy a vyprávěním, když vesmír je už tma, ale ještě se nejde spát. Je to čas, kdy mizí věci zvenčí dovnitř a tam hledají své místo (ale nemyslím teď na cukroví). Jiné je to s vánoci. Ty se více týkají více lidí najednou a z toho je vždycky tak trochu chaos. No ono už na poprvé v Betlémě v tom měli tak trochu binec, když se všichni hrnuli na příkaz císaře dát zapsat do rodného města. I dneska se mi zdá, že se spousta lidí na vánoce zfanírní a z ničeho nic začne na povel hledat svůj rodný domek, aby se měli kde nechat zapsat, aby se ujistili, že někam patří a pak kdekomu vyčítají, když takové místo nenacházejí... Ale takové prostory se nelíhnou na počkání. A tak zbývá zase jen nějaký ten chlívěk. Pěkné na tom je, že právě v tom chlívku - ale to už přeče všichni známe z koledí.

Co předvánoční shon, přeplněné pražské ulice, obchody, všude koledy?

Na mne začínají vánoce ve městě nějak moc čím dál tím dříve a pak skončí z minuty na minutu, jak jsou sedřené těmi „předčasy“, takže na žádný ten přesčas nezbude sil, tedy alespoň v obchodech ne. Musím se přiznat, že moc ráda nakupuji vánoční dárky a ze všeho nejraději v noci. Chodíme několik let s kamarádkou, když naše rodiny spí, do vyliďněného nákupního centra a v klidu se kocháme v hračkářstvích - ona po pravici v chlapeckém oddělení a já v protějších regálech dekóduji hračky pro holčičky.

Nejsi tuším křesťankou od malička, uvěřila jsi až později. Proč (jak) vlastně?

To je pravda. Bylo mi šestnáct, když jsem se nechala pokřtít. Z dnešního pohledu ale vnímám, že už od dětství mne bylo dáváno mnoho lásky a péče, která k Bohu ukazovala. Na otázku proč člověk uvěří je těžké doopravdy odpovědět. Snad, že si prostě nemůže sám pomoci. Snad, že prostě sám sebe neunes a zjistí, že cena jeho života je úplně jiná, než si kdy myslel. Jako křesťanka jsem si začala sama sebe trochu více vážít a trochu vážít i slova (ale jak vidíš, ne zas moc).

Máš zkušenost vidět křesťany zvenčí i zevnitř - jak působíme na nevěřící okolí, čím odrazujeme, co je přitažlivé?

Křesťan by měl být, myslím, ten, kdo reaguje na nouzi tohoto světa. Kdo ji umí vidět a kdo v ní umí žít a kdo do ní nese proměnění v něco tvořivého. Pokud se tak

děje, je pak křesťanství velmi nakažlivou nemocí, pokud ne, jako by nebylo.

Co máš ráda a co ti vadí na lidech?

Na lidech mám ráda, když jsou sami sobě podobní. Když se nesnaží něco nebo někdo být, ale jsou si dostateční.

Oblíbená kniha, píseň, biblický text, umělecké dílo, apod...

Mám jednu libůstku a tou je, že čtu ráda nahlas jak z Bible celé knihy (knihy Rút, Jób, Píseň písní), tak i knihy dětem od Pána prstenů počínaje, Paní Láry Fáry konče. Čím jsem starší, tím víc žasnu, kolik je dobrých knih. Teď mne právě oslovila kniha Pravidla moštárny od Irvinga a Tajemství karet od Josteina Gaardera.

Co bych nejvíce chtěla?

Stihnout a vystihnout život v jeho bohatství. Chtěla bych dobře vychovat svoje děti, aby uměly být šťastné a dokázaly učinit vlivnými a laskavými zase svoje děti.

Děkujeme za rozhovor.

V Praze 25.11.2004

Setkání seniorů

Již tradiční "setkání seniorů" v našem sboru se konalo v neděli 26.září. Sešli jsme se v celkem hojném počtu (kolem 30). Kdo nemohl dojít po vlastních, pro toho byl zajištěn odvoz. Přišli i "junioři" - ti se starali, aby na stolech byl stále dostatek...

Na programu byla krátká úvaha bratra faráře, hodně se zpívaly starší písně, které už ani nejsou v nových zpěvnících (Mařenka Hurtová je pečlivě vybrala, přepsala a nakopírovala). Sestra Vlasta Mikolášová si připravila krátké povídky, na základě kterého jsme se pak společně rozhovořili a zavzpomínali si. Díky patří Jendovi Kočibovi a Mařence Hurtové, kteří setkání letos zorganizovali.

Klopýtání za hvězdou

tak se jmenuje letošní vánoční divadlo, které připravují děti. Potkáme v něm opět staré známe tři mudrce, kterak putují za hvězdou a za tím, ke komu hvězda ukazuje. Že to není cesta jednoduchá (i když jako dopravní prostředek používají Orientexpress) a že se dá i bloudit, to je snad jasné. Ale nemusíme se bát, ta hvězda září jasně, takže mudrcové dorazí a my s nimi. Že zazní několik krásných písní s doprovodem naší minikapely, to se také můžete těšit. Přijďte.

12.prosince v 16hodin - tentokrát v sálu na faře v Růžďce

Pravidelné sborové akce

Nedělní bohoslužby: 10h v Růžďce každou 2. a 4. neděli v měsíci v 8.45 na Bystřičce (OÚ) na Malé Bystřici - 1. a 3. úterý od 16.30 (OÚ)

Rozhovory nad bibli (biblická hodina) každou středu v 19h na faře v Růžďce

Setkání střední generace

1x za 14 dní ve čtvrtek od 19h - v rodinách či na faře

Setkání dorostu (5.-8třída) - pátek od 17h na faře

Setkání mládeže - pátek od 19h na faře

Pěvecký sbor -1krát za 14dní ve středu od 18h

Modlitební setkání - neděle 18h (po rodinách)

Náboženství (ve škole)

mladší děti - na Bystřičce ve středu od 13.15
starší děti - v Růžďce ve čtvrtek od 12.20

stalo se

Večernice 13.11.2004

Tož velice bych sa s tým ani chváliť neměl, ale dyž už to tu bylo napovězené, mělo by sa to aj dopovědět. Tož takový ošteru sem měl s tým našim kocúrem. Máme vám doma kocúřisko, pagázu velice neřádnú. Enem tak co dobrého zezrať a na peci sa válať. Šak už ně Rozina skrzvátó kolikrát vyčínila, že s kocúrem mosí byť pořádek. A tož já abych měl pokoj, chytnu kocúra, a hybaj s ním na zahradu. Máme vám tam takú zmlu, co sme lámali kameň na chlévy, plná vody. A tož já čmachýs s ním tam. Na, toť máš potvoro, nech je pokoj. A šel sem poklúzat' krávy. A jak su ve chlévě, čuju Rozinu na dvoře zvorýžňat: Martine gde si? Kolikrát sem povidala, že s kocúrem mosí byť pořádek! Podivaj sa, odkád' si to přiletělo! celé mokré, tak z teho voda cákala na všechny strany a rovnú na pec. Ja, tož to už ňa dohřilo. Vletím do izby, popadnu kocúra, kúsek špagátka, ze stěny zdelám lefošku flintu“

Toto je úryvek z jednoho vystoupení v zábavné části Večernice, kterou připravila naše mládež. Ti, kteří tam byli, vědí, jak to nakonec s kocúrem dopadlo.

Večernice se uskutečnila v sobotu třináctého listopadu v půl páté odpoledne.

Této akci předcházela dlouhodobá, náročná příprava, která byla protkána nejen starostmi, zodpovědností, ale také dobrou náladou, srandou a obrovskou chutí do společné práce. Naše nacvičovala

teré zazněly ve vážné populární písni, které koncert. Tóny kláves, rozproudily krev a příjemnou náladu. a společně jsme chválili našeho

V první části měl pojatou přednášku pan Roman Mazur. Téma vztahy a týkalo se

Ze svého života a práce má bohaté zkušenosti, o které se s námi velmi rád podělil.

O zábavu druhé části se postarali svými výstupy členové naší mládeže, ale i příslušníci střední generace. Strídaly se zábavné scénky („Polednice“ v provedení střední generace, „Kterak Trautenberg Evropskú úniu obelstítí chtěl“ z dílny mládeže), Talkshow valašských starců (zdá se že valašština hned tak nevymře) a na závěr se promítala „oskarová“ reportáž TV „Hutní si!“ z našich dědin. Mnoho jsme se toho o našich spoluobčanech dozvěděli!

Mládež nezapomněla ani na naše žaludky a za přispění mnoha členů sboru připravila pro účastníky bohaté pohoštění, takže i přespolní neodjízděli domů hladoví. Růždecký kinosál, kde se Večernice uskutečnila, byl naplněn k prasknutí. O věhlasu této akce svědčí příjezd účastníků z mnoha okolních sborů. Myslím si, že kdo přišel, viděl, slyšel, ten nelitoval.

Za všechnu námahu bych chtěla všem poděkovat. Bylo to úžasné a příště opět nashledanou.

Šárka Sedláčková

Setkání Broučků 2004

Rok utekl jako voda a je tu podzim čas Broučků. Sešli jsme se na faře jako loni, ale ještě v hojnějším počtu. Na začátku si děti vybarvovali připravené vystříhlé broučky a zpívalo se.

Po chvíli jsme se přesunuli do jiné místnosti, kde byla připravená pro děti scénka broučků, kterou si připravili děti z dorostu se sestrou Liduškou

Píchalovou. Potom následovalo veliké pohoštění, na kterém se podílely maminky. Největší poděkování ale patří sestře Evičce Rožnovjácové, která to všechno zorganizovala. Po občerstvení dětí i maminek byli připraveny různé hry a tanečky pro všechny generace a za to zase patří dík především naší milé sestře Luce Kráčmarové. Na závěr tohoto setkání jsme si připomněli důvod proč jsme se tady sešli a proč Karafiátovi Broučci svítíli. A proto jsme se vydali svítit na cestu i my. Rožli jsme si lampionky lucerničky a svítíli jsme na cestu a lidem. Na konci nás čekalo překvapení ohňostroj. Všem se to líbilo, jak rodičům, tak malým broučkům a věříme, že se za rok setkáme opět tak v hojném počtu.

Jana Tajzlerová

Želiv 2004

První srpnový týden jsme se spolu s Dančákovými st. a Maňenkou Hurtovou ze mlýna zúčastnili evang. kurzu v Želivu. Již z předloňských zkušeností jsme věděly, že program přednášek a debat je vždy velmi bohatý a podnětný, o čemž svědčí i zúčastnění hosté a řečníci: Michael Otřisal, Joel Ruml, Mahulena Čejková, Bernard Martin, Alfréd Kocáb, Max Kašparů, Pepík Hurta, Mojmír Blažek a Jaromír Strádal.

Ústředním mottem a biblickým textem letošního kurzu byl verš:

„**Nebe a země pomínou, ale má slova nikdy nepomínou**“ (Marek 13,31) aneb „I když mlčí, na Jeho slovo dojde...“

Témata, která byla: „Jak čist Bibli“ a „Chceš být zdrav“ nelze od sebe oddělit, ale vzájemně se prolínají.

Čist Bibli máme: pro sebe - pro Boha - pro druhé - s očekáváním - s láskou - s nasazením - pravidelně - nově - efektivně.

Stručně několik myšlenek, které zazněly: *Pokud budeme číst bibli 1/4 hodině, tak budeme dobře použitelní pro Boha. Boží promlouvání k nám je velmi konkrétní. Budme připraveni živému Božímu oslovení a naučme se jazyk, kterým k nám Bůh promlouvá. Skrze Bibli se můžeme setkávat se svým Milovaným. Člověk má hodnotu Kristovy krve. A to je cesta, která nás vede k pokoře, ne k pyšce. Proto nemůžeme ničím podmiňovat lásku k druhému člověku. Kristus nás nemiluje s podmínkou, ale bezpodmínečně. Budme takoví i k ostatním. Bůh svými zázraky chce v nás způsobit víru, která je důvěrou. Přichází v tichosti, až se uklidníme - náš mozek, naši vůli. To je důležité, chceme-li být zdraví na cestě, která vede do Božího království. Nemusím se bát nejistoty. Všude je Bůh se mnou. Na nebi, na zemi, v hrobě. Vypadá to pošetile. Můžeme se vracet do Boží Otcovské náruče. Na Hospodina spolehej to dá tvému tělu zdraví a svěžest tvým kostem. Důležitě je slyšet Hospodinův hlas dnes.*

Renata Hrazdilová a Jitka Klenotičová

Jak jsme sjezdovali v Kutné Hoře

Nacapný motoráček nás vyplnil na nádraží Kutná Hora město. Je podvečer 1. října a pro nás začíná Sjezd (nejen) evangelické mládeže 2004. Vydali jsme se za černým tričkem se zeleným "I", které nás dovedlo k Tylovu divadlu, kde byl vytvořen hlavní stan sjezdu.

Ve 20⁰⁰ jsme se sešli v hlavní sále divadla k úvodní pobožnosti a poprvé jsme si položili otázku: "Ouha, co je to touha a po čem to vlastně toužíme?"

Po pobožnosti nás divadlo Minor zaujalo svým netypickým zpracováním Písne Písni - poetickým kabaretem Lásky a Smrti. Ještě plní dojmů jsme si vyslechli informace o sobotním dni a odebrali se "ke spánku" do škol.

Nový den jsme s naplněným žaludkem ze snídaně zahájili pobožností a přednáškou faráře Pavla Pokorného na téma sjezdu. Po desáté se rozjel první blok přednášek a různých dílen. Vybrali jsme si přednášku vojenského kaplana Pavla Rumla *Chlapecká a dívčí touha po zbrani*. Se zaujetím jsme si vyslechli někdy humorné, jindy tvrdě realistické vyprávění ze života a práce vojenského kaplana.

Pak přišel na řadu oběd, takže jsme mohli doplnit energii k dalším aktivitám. Odpolední program byl velmi bohatý. Kromě dílem a přednášek jsme mohli, jako každý rok, zajít do kina, nebo se věnovat sportování, popřípadě objevovat krásy Kutné Hory při vycházce. Když jsme hodnotili, co se nám líbilo nejvíce, asi nejbouřlivější ohlasy sklídila přednáška Davida Vávry *Touha po popularitě*.

Ve čtyři hodiny jsme zamilovali do kina na film „Okno naproti“. Co k filmu dodat? Stálo to za to, kdo jste ho neviděli, podívejte se na něj a posuďte sami. Koho nezaujál film, ten se jistě nenudil, protože měl pořad na výběr z velkého množství programů. Ke slovu se dostali jak nadaní hudbou nebo sportem, tak i básníci a výtvarníci.

Večer jsme opět řešili problém, jaký program navštívit. Nakonec nad bazénem zvítězil koncert barokní hudby Trio pro Tempore.

Po osmé už ale všichni spěchali na koncert Jablkoně. Jejich hudební projev spojený s exhibicí na jevišti prostě neměl chybu a sklídl bouřlivé ovace, takže jsme si pak organizační záležitosti vyslechli s ještě brnicími hlavami. A alou spat...

V neděli se většina účastníků pokusila trochu přivstat (pokud to nevyspalý organismus dovolil), aby si mohli spakovat své věci. Uklidili jsme školy, kde jsme spali, a vydali se na snídani.

Co nejrychleji jsme se pak vypravili do chrámu sv. Barbory, abychom se usadili. Kdo přišel pozdě, na zemi měl místa dost... tak byla Barbora nabitá :-). Bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně začaly o půl desáté a posloužili nám synodní senior Joel Ruml. Zajímavým zpestřením byly skladby, které sevcili ti hudebně obdaření pod vedením manželů Moravetzových.

Bohoslužby skončily a tím také v podstatě celý sjezd. Vyzvedli jsme si bagety na oběd a první várka mládežníků už spěchala na vlak. Pod tíhou dojmů jsme se rozjeli domů, rádi, že jsme po dlouhé době viděli staré známé a zažili mnoho podnětného, a některé už určitě naplňovalo očekávání, jaký asi bude příští sjezd.

Ten letošní se opravdu povedl!

Kája Malinová

anketa

V roce 1965 (100.výročí položení základního kamene) byl náš kostel nově vymalován. Od té doby se na interiér (až na dílčí úpravy) „nesáhlo“. Objevila se otázka, zda-li se nepokusit kostel i zevnitř vyspravit (popraskaný strop) a hlavně nově vymalovat. To, že obnova malby je potřeba, je snad celkem jasné (jen málokdo z vás asi doma čtyřicet let nemaloval... - a kostel je přece také naše společné „doma“), otázka zní, zdali zachovat současně barevné ladění (tmavě modrá - šedá - krémová) anebo zkusit vybrat novou kombinaci barev. I když zřejmě nejpodstatnější otázkou budou jako obvykle finance (rozpočet by činil zhruba 650tisíc Kč), je potřeba být připraven, kdyby se v nějakém grantu, dotaci či darech našly. A tak jsme zkusili udělat menší anketu, kterou vám zde představujeme. Můžete o tom také přemýšlet.

V současné době se snažíme sehnat peníze na celkovou rekonstrukci varhan (cca 210tis Kč), protože jejich stav je nevyhovující - jak pro pravidelný doprovod zpěvu při bohoslužbách (a případný doprovod dalších nástrojů), tak pro občasně varhanní koncerty, které by se daly pořádat ve větší míře. Pokud se podaří sehnat podstatný díl peněz odjinud, došlo by pak zřejmě také ke zvláštní sbírce na tento účel i mezi členy sboru a veřejností, stejně by tomu bylo i v případě nového malování.

Jak se vám líbí stávající vymalování vnitřku kostela ?

- Je to dílo prosté a krásné. Přimlouvám se o nové vymalování.
- Stylově dobré, ale chtělo by to už přetřít.
- Je zvláštní, líbí se mi, i když působí dost chladně.
- Tmavé
- Stávající vymalování je poněkud vybledlé.
- Docela se mi líbí, ale působí poněkud vybledle.
- Jsem celkem spokojen. - Jde to. - Líbí. - Líbí, nechci změnu.
- Moc se mi nelíbí, trochu bych to oživila. Je to studené.
- Šedou bych zaměnila za jinou, jasnější barvu.
- Líbí, vyrůstala jsem v něm od mala, nechtěla bych změnu, malba je jedinečná v naší církvi.
- Je to hezké, ale prosí o nové vymalování.
- Spíše záleží na nás, nádobách hliněných. Nepomůže sebestmenší vymalování, když na nás návštěva vidí, jak se k sobě chováme v kostele i mimo něj.
- Nejsou-li finanční prostředky navíc, není nutno nyní vymalovat, i když by to bylo moc hezké.

V případě nového vymalování byste byli pro zachování současného barevného ladění nebo pro změnu barev ? (jakou ?)

- Velmi bych si přál, zachovat současně barevné ladění.
- Určitě pro zachování barev.
- Přikláním se spíše ke světlejší kombinaci barev, bílá, krémová.
- Zachovat současně barvy v přední části kostela, ale boční stěny by se mi líbily světlejší barvy, jak by uznali odborníci.
- Pro změnu. Světlé barvy. - Světlejší ladění.
- Modrá barva kdyby se obnovila jasnějším modrým odstínem .
- Žlutá, meruňková v kombinaci šedé původní.
- Změnu barev. Víc barevnější, živější.
- Pro změnu. Tóny žluté, šedou nahradit modrou jako obloha.
- Nebránil bych se změně barev, ale vzhledem k venkovní žluté, bych tuto barvu nepoužil uvnitř (stejný odstín) . Použití teplejších barev by působilo veseleji. (nad stolem Páně o něco světlejší odstín okrové barvy). Vymalováním by se určitě stal interiér prosvětlenějším.
- Jsem pro změnu teplejší barvy. Jako např. odstín béžové, žluté, světle hnědé, efekty opticky zmenšující interiér.
- Pro současně barevné ladění.
- Světlejší, teplejší.
- Pro současně barevné ladění.
- Změnu.
- Jsem pro současně barevné ladění. Naplňuje mne to něčím krásným, je to důstojný Boží chrám.
- Barva se nemusí měnit.
- S veškerou úctou barvu změnit. Interiér potřebuje opticky zateplit, zmenšit, zúžlit. Ne vše, co působí velkým okázalým dojmem, je to nejlepší. Nechat si poradit od profesionálů a vše propojit s naším citěním.

Vánoční vzpomínání

Když se účastním dětských vánočních slavností, rád vzpomínám na tyto události v době mého dětství.

I tehdy sborová práce s dětmi začínala v nedělní škole a vánoční slavnost dětí byla vyvrcholením této činnosti. Větší počet dětí i na odlehlých místech sboru umožňoval tehdy vytvářet skupinky Nedělní školy na několika místech. A tak se děti scházely i na Bystřičce u Vaňků, později u Karolů, u Hurtů, Hajných, na Štípě u Karolů a také ve Vesniku. Předpokladem založení takové skupinky nedělní školy byla samozřejmě ochota některého člena sboru tyto děti vést a pracovat s nimi.

Vánoce se připravovaly v jednotlivých nedělních školách dlouho dopředu. Každé dítě dostalo básničku nebo biblický text a naučilo se je nazpaměť. Pisničky bývaly často dost jednoduché, jejich autory byli někdy sami učitelé nedělní školy. Obsahově však vyjadřovaly podstatu vánoční zvěsti a dětem byly srozumitelné a poměrně snadno se je naučily.

Sborová vánoční slavnost se pak konala v Růžďce, zpravidla ve sborovém domku. Podle možností se účastnily všechny skupinky dětí i se svými učiteli a uplatnily tu svůj připravený program. Žasněla vždy spousta básniček i biblických veršů a pro děti to byla určitá čest, že tu mohou vystoupit. Ale nakonec i tu platila slova z jedné básničky: „Koho by to těšilo, kdyby dárků nebylo.“ A tak v závěru byla i nadílka. Samozřejmě v porovnání s dneškem skromná. Ale děti tehdy měly radost například i z ovoce nebo obyčejných školních potřeb. A když jednou paní farářová Vejnarová připravila pro každé dítě vánočku, bylo to něco neobyčejného.

To byla pro nás děti tenkrát vzácnost. Dodnes vidím ty připravené koše nádherných vánoček. A jak dobré byly! Však je také děti z Bystřičky ani domů nedonesly. Než došly pěšky domů, uštipovaly kousek po kousku, až pak už nestálo za to se s tím zbytkem opatrovat.

Karel Bartoň

hádanky

Prohlédněte si následující zkratky a najděte, jaké obvyklé spojení se za nimi skrývá. Příklad: **34=p-en a-y**. A řešení je: **Třicet čtyři je písmen abecedy**.

I.	7	= d-ů v t-u.
II.	1001	= n-c.
III.	12	= z-í z-u.
IV.	54	= k-t v b-u (i se ž-y).
V.	9	= p-et s-í s-y.
VI.	88	= k-es k-u.
VII.	3	= b-y na č-ě v-e.
VIII.	0	= b-d m-u na C-ě s-i.
IX.	18	= j-ek na g-ém h-i.
X.	90	= s-ů v p-ém ú-u.
XI.	100	= p-ých v-í.
XII.	8	= s-n z-y "S-j, d-j p-t v j-ě!"
XIII.	4	= l-y č-u.
XIV.	24	= h-n d-e.
XV.	1	= k-o u t-e.
XVI.	5	= č-c p-ho s-ho č-a.
XVII.	333	= s-ch s-ek.
XVIII.	11	= h-ů ve f-ém m-u.
XIX.	1000	= m-ů v l-u.
XX.	29	= d-ů v ú-u o p-ý r-k
XXI.	64	= p-k na š-i.
XXII.	40	= d-í a n-í p-y.

Výsledky hádanek naleznete na internetových stránkách sboru nebo na sborových nástěnkách v Růžďce i na Bystřičce. Samozřejmě jsme zvědaví, jestli se někomu podaří vyluštit všechno bez nápovědy...

Kontakt na faráře (Martin Fér): 571 443 048, 777 841 308
Adresa sboru: Farní sbor Českobratrské církve evangelické, Růžďka 138 756 25
E-mail: ruzdka@evangnet.cz
Internet: <http://ruzdka.evangelnet.cz>
Číslo sborového účtu: 1765803379/0800 (dary je možno odečíst od základu daně)
IČO: 45211337
Grafická úprava: Tomáš Píchal ml. E-mail: lc3@seznam.cz